

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010484
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6916010484.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 8. februára 2017 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša prejednal odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 1. 12. 2016, sp. zn. 4T 91/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 1. 12. 2016, sp. zn. 4T 91/2016 bol obžalovaný F. R., rod. H. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v presne nezistenej dobe v nočných hodinách od 20. 4. 2016 do 17. 5. 2016 v obci Z., okres Y. W. v izbe rodinného domu č. XXX, najmenej v troch prípadoch si oblečený ľahol do postele vedľa mal. Ž. M., nar. X. XX. XXXX, trvale bytom Z. XXX, okres Y. W., žiačky V. ročníka ZŠ - U. Z., kde ju začal bozkávať na ústa, počas čoho mu mal. Ž. M. uviedla, aby ju nechal, lebo to povie svojej mame a starému otcovi, rukou ju začal obchytkávať po celom tele aj v intímnych partiách, následne jej siahol rukou do nohavičiek a jeden prst vopchal do jej vagíny, kde ju takto po presne nezistenú dobu prstom zneužíval, kde podľa lekárskej správy Q.. X. B. zo dňa 19. 5. 2016 mala maloletá hymen narušený, priechodný voľne pre prst so záverom vyšetrenia, že maloletá bola sexuálne zneužitá prstom, pričom nález nevyvylučil ani pohlavný styk.

Bol mu za to uložený podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. za použitia ust. § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota z 29. 7. 2016, sp. zn. 2T 110/2016 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil okresný súd tým, že vykonaným dokazovaním, výsluchom obžalovaného, poškodenej mal. Ž. M., ako aj výsluchmi svedkov G. Q., U. Q. a U. Q. bol preukázaný skutkový stav, pričom konanie obžalovaného okresný súd kvalifikoval len ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. a pri ukladaní trestu bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody za použitia ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. pod dolnú hranicu trestnej sadzby v trvaní 6 rokov, nakoľko mal súd za to, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu uložený trest je trestom primeraným na prevýchovu obžalovaného.

Proti rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 1. 12. 2016, čo do výroku o vine a výroku o treste, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil. Poukazoval na to, že podal obžalobu okrem zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. v súvislosti s ust. § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zák. v súvislosti s ust. § 127 ods. 1, 4 Tr. zák. v jednočinnom súbehu aj pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zák., § 127 ods. 1, 4 Tr. zák., pričom prvostupňový súd pochybil, keď zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zák., § 127 ods. 1, 4 Tr. zák., keď uvedený zločin vypustil z jednočinného súbehu, pretože podľa jeho názoru bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil aj uvedeného zločinu, čo bolo preukázané predovšetkým výpoveďou mal. Ž. M., ale aj výpoveďou svedkov, ktorým sa maloletá zdôverila a to výpoveďou starého otca U. Q. a matkou G. Q.. V tomto smere okresný súd podľa § 2 ods. 10 Tr. por. náležite nezistil skutkový stav veci a pokiaľ aj vykonal dokazovanie dôkazy vyhodnotil v rozpore s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. Domáhal sa potom, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok, vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne zaslal krajskému súdu vyjadrenie, v ktorom považoval odsúdenie len pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. za zákonné, uložený trest považoval za primeraný a navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal obžalobu dňa 31. 8. 2016 na F. R., rod. H. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. v súvislosti s ust. § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zák., v súvislosti s ust. § 127 ods. 1, 4 Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zák., § 127 ods. 1, 4 Tr. zák. Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý obž. F. R., pričom tento sa doznal k zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. Na svoju obranu uviedol, že sa skutku dopustil z dôvodu, že bol opitý, pričom podrobne sa na skutok nepamätal. Popieral však, že sa maloletej vyhrážal zabitím, pričom podľa jeho názoru si túto skutočnosť maloletá vymyslela. Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa G. Q., pričom táto reprodukovala skutočnosti, ktoré jej o skutku vypovedala maloletá Ž. M., pričom obdobne vypovedala aj svedkyňa U. Q. a svedok U. Q..

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj psychiatricka Q.. H. W., ktorá potvrdila tú skutočnosť, že maloletá evidentne utrpela traumy, pričom podľa jej názoru, vypovedala o skutočnostiach, ktoré maloletá prežila.

Krajský súd sa stotožňuje s právnymi závermi rozsudku okresného súdu, ako aj s jeho dôvodmi a poukazuje na to, že pokiaľ ide o zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. v súvislosti s ust. § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zák. v súvislosti s ust. § 127 ods. 1, 4 Tr. zák., zločin bol preukázaný okrem doznania sa obžalovaného výpoveďou maloletej poškodenej a už spomínaných svedkov aj lekárskou správou Q.. X. B. z 19. 5. 2016, pričom z lekárskej správy vyplýva, že maloletá mohla byť sexuálne zneužitá prstom, pričom nález nevytlúčil ani pohlavný styk z dôvodu, že maloletá mala hymen narušený.

Zložitejšia dôkazná situácia bola pri zločine vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zák., § 127 ods. 1, 4 Tr. zák. z dôvodu, že obžalovaný bol usvedčovaný len výpoveďou maloletej Ž. M., pričom sám skutok popieral. Pokiaľ ide o ďalšie výpovede svedkov ako bola G. Q., U. Q. a U. Q., ide o svedkov, ktorí len reprodukovali výpoveď maloletej Ž. M. Za takejto dôkaznej situácie prvostupňový súd správne postupoval, keď zločin vydierania zločin vydierania podľa

§ 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zák., § 127 ods. 1, 4 Tr. zák. vypustil z jednočinného súbehu a uznal obžalovaného za vinného len zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák.

Pokiaľ ide o uložený trest okresný súd sa dôsledne riadil pri ukladaní trestov zákonnými ustanoveniami § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Trest u každého obžalovaného má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovanému bol uložený trest podľa § 201 ods. 2 Tr. zák., keď bolo prihliadnuté na jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. teda, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a k jednej príťažujúcej okolnosti, teda k tomu, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený za použitia ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., keď obžalovanému podľa tohto ustanovenia bol trest znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby, keď by mu mal byť ukladaný trest odňatia slobody v rozpätí od 7 do 12 rokov.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu a vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Tr. zákonom.

Obžalovanému tak bol uložený trest tesne pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 6 rokov, keď okresný súd celkove prihliadol k doterajšiemu životu obžalovaného, k tomu, že tento bol síce 5-krát súdne trestaný, v 4 prípadoch sa však na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Pokiaľ ide o posledné odsúdenie obžalovanému bol uložený trestným rozkazom z 26. 8. 2015, sp. zn. 3T 127/2015 trest odňatia slobody jedného roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 20 mesiacov pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. Uloženie trestu odňatia slobody vo výmere najmenej 7 rokov sa aj krajskému súdu javí trestom neprimerane prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti s prihliadnutím aj na etnikum, kde sa stal trestný čin, považuje krajský súd trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienenčne za primeraný. Treba prihliadnuť aj k tej skutočnosti, že u obžalovaného existuje stále hrozba premeny trestu vzhľadom na posledné odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota z 26. 8. 2015, sp. zn. 3T 127/2015.

Správne potom okresný súd rozhodol, keď obžalovaného podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. na trest odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom strázenia, pretože obžalovaný doteraz nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Keďže okresný súd ukladal obžalovanému súhrnný trest správne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota z 29. 7. 2016, sp. zn. 2T 110/2016 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Z týchto dôvodov krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.